

Domorodna Skupnost Zedinjenih
Slovenskih Dežel - DSZSD

Dežela Štajerska

25. rožnika 2017 so zbrani svobodni ljudje, štajerski in slovenski domorodci na Veči v Lesičnem v občini Kozje, po 99. letih diktature in nepriznavanja temeljnih človekovih pravic, udejanjili pravico do samoodločbe in ponovno oživili Deželo Štajersko. O oživitvi in vnovičnem oklicu Dežele Štajerske so bili obveščeni in seznanjeni državni organi Republike Slovenije: predsednik republike, predsednik Vlade RS, predsednik Državnega zbora RS ter predsednik Državnega sveta RS in več kot sto javnih občil.

Dežela Štajerska obsega 6.050 km². Meje Dežele Štajerske so zgodovinske meje iz leta 1918, ki so splošno znane in zapisane v uradnih listinah Avstro-Ogrskega cesarstva. Marsikje so še danes postavljeni mejni deželni kamni, kot npr. med Trojanami in Vranskim, kjer je bila deželna meja med Deželo Štajersko in Deželo Krajnsko. Ker je bila Štajerska leta 1918 razdeljena na dva ločena dela – na zgornji nemški in na spodnji slovenski del, je Dežela Štajerska od nemške Bundesland Steiermark na severu, ločena z administrativno mejo med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo.

Dežela Štajerska v okviru administrativnega ozemlja Republike Slovenije na severu meji na Deželo Koroško. Na jugu meji Dežela Štajerska na Bezjaško Slovenijo, kar je obenem administrativna meja med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško. Na vzhodu meji Dežela Štajerska na Deželo Prekmurje, meja pa je reka Mura. Na zahodu meji Dežela Štajerska na Deželo Krajnsko.

Dežela Štajerska se je postopoma izoblikovala iz vzhodnega dela stare slovenske Karantanije z imenom Karantanska krajina (marcha Karentana). Ta je predstavljala karantansko obmejno področje – nemirno vojno krajino na vzhodu proti Ogrski.

Otokar IV. Travenški, je bil leta 1180 povzdignjen v štajerskega vojvoda (dux Stirie), njegova krajina pa v vojvodstvo Štajersko (ducatu Stirie). Tedaj je bila Štajerska večinsko slovenska dežela, slovenščina pa je bila tudi materin jezik štajerskih vojvodov Travenških. S tem, ko je bila Štajerska povzdignjena v samostojno vojvodstvo, je prekinila dotedanjo povezavo z matičnim vojvodstvom Koroško ter postala ena izmed držav Svetega rimskega cesarstva. Ta status je ohranila vso svojo zgodovino in ga ima še danes, le da je od leta 1918 razdeljena na dva dela. Po razpadu Avstro-Ogrske leta 1918, se je južni, še vedno slovensko govoreči del dežele Štajerske, po vojaškem posredovanju generala Rudolfa Maistra in njegovih prostovoljcev, ločil od ponemčenega dela dežele in se priključil novoustanovljeni Državi Slovencev, Hrvatov in Srbov. Le-ta je po 1. grudnu 1918 postala del nove države Kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev, pozneje pa obeh Jugoslavij.

Grb in zastava Dežele Štajerske

Ob nastanku Vojvodstva Štajerske (leta 1180), so bile barve njenega grba črno-bele (Črni panter na belem polju) in so bile enake barvam Vojvodstva Koroške. Razumljivo, saj sta obe vojvodstvi nastali iz stare slovenske Karantanije, v kateri je Črni panter predstavljal starodavni bojni znak. Leta 1246 je bilo razsojeno, da Črni panter na belem ščitu pripada Vojvodstvu Koroški, ki je bilo starejše od Vojvodstva Štajerske. Štajerci se panterju nikakor niso želeli odpovedati in so zato spremenili oziroma prevzeli nove barve. Tako je nastal Beli (Srebrni) panter na zelenem ščitu. V tej kombinaciji barv je bil zabeležen že okrog leta 1260, kar je zapisal kronist Otokar v Avstrijski rimani kroniki, ko je pisal o bitki pri Kroissenbrunu, ter opisal barve štajerskega prapora. V belo-zeleni barvi je grb Štajerske prešel tudi na prapor Štajerske in se v tej kombinaciji v avstrijski deželi Steiermark ohranil do danes.

Ko smo štajerski domorodci 24. rožnika 2017 v Lesičnem v občini Kozje, po 99. letih ponovno oživili Deželo Štajersko, smo določili tudi njen grb.

V izogib nepotrebnemu prepiru in nesoglasjem z avstrijskimi »Steiermarkerji«, smo za Deželo Štajersko prevzeli njeno prvotno barvno kombinacijo (črno-belo), le da smo barvi obrnili (belo-črna) in seveda ohranili znamenitega štajerskega Belega (Srebrnega) panterja, saj so se pod tem znamenjem stoletja bojevali naši predniki. Tako je nastal grb Dežele Štajerske – Srebrni (Beli) panter na črnem ščitu, ki ga Štajerci danes s ponosom uporabljamo.

Grb Dežele Štajerske

Zastava Dežele Štajerske je belo-črne barve z Belim panterjem v črnem ščitu na sredini.

Deželo Štajersko tvorijo štiri [4] Krajine: Prelekija, Podravska krajina, Savinska krajina in Posavska krajina. Krajine so nadalje razdeljene na Velike županije, Županije in Vaške skupnosti. Mesti Slovenj Gradec in Krško imata poseben status, saj sta hkrati v dveh Deželah: Štajerski in Koroški (Slovenj Gradec) ter Štajerski in Krajski (Krško).

Večja mesta v Deželi Štajerski so Maribor, Cele, Veleje, Trbovle in Ptuj. Ostala pomembnejša mesta so Slovenska Bistrica, Slovenske Konjice, Slovenj Gradec, Radlje ob Dravi, Ruše, Ormož, Lotmerk, Gornja Radgona, Lenart, Rogaška Slatina, Šentjur, Laško, Hrastnik in Brežice.

Mlinska ulica [22], [2000] Maribor,
Dežela Štajerska

info@domorodnaskupnost.si

041 573 663

www.donorodnaskupnost.si

